

METAMORFOZE

*Revistă de literatură și artă editată de elevii și cadrele didactice
ale Școlii Gimnaziale Nicolae Bălcescu, Comuna Călmățui, județul Teleorman*

NR. 2, AN 2, NOIEMBRIE 2015

CUPRINS

- ❖ Gânduri la început de an școlar
- ❖ Personalități locale
- ❖ Autoportret de dascăl – Mircea Mihăilă Constanța
- ❖ Însemnări pe marginea cărților
- ❖ Toamna în literatură
- ❖ Toamna în sufletele copiilor
- ❖ Sfinții lunii noiembrie
- ❖ Să ne cunoaștem țara
- ❖ Sfaturi practice
- ❖ Amuzați-vă cu noi!

Colaj realizat de Călin Alexandru, clasa a V-a

Imagine Coperta 1, "Doamna Toamnă" de Raicu Irina, clasa a VII-a

GÂNDURI LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Vă invităm să vă delectați mintea și sufletul cu un nou număr al revistei „Metamorfoze”, creație a elevilor și cadrelor didactice de la Școala Gimnazială Nicolae Bălcescu

În paginile acestei reviste sunt cuprinse spiritul și inocența copilăriei, aspecte ale vieții pe care vrem să le păstrăm intacte cât mai mult timp. Vrem să arătăm lumii întregi că aici sunt aceiași copii ca pretutindeni. Imaginația și creativitatea acestora sunt la înălțimea vârstei, trăirilor emoționale și experienței lor de viață.

Faptul că trăiesc la țară este un avantaj, în sensul că sunt mult mai apropiați de natură, de mediul care îi înconjoară, iubesc și îngrijesc cu mai multă atenție animalele și plantele din jurul lor, ceea ce le dezvoltă universul emoțional și spiritual.

Acest lucru se poate vedea ușor în creațiile lor în care își descriu cu mândrie și sensibilitate localitatea, animăluțele care le sunt prieteni și tovarăși de joacă și locurile de joacă.

Elevii școlii noastre au muncit cu plăcere la realizarea acestei reviste, cu dorința de a se face remarcați prin talentul și puterea lor de muncă. Lucrările literare, plastice, articolele sunt alese în așa fel încât să devină un subiect interesant de lectură pentru colegii lor de toate vârstele, cadrele didactice, dar și pentru oamenii din comunitate, rudele și vecinii lor.

Gândurile lor curate, visele pe care vi le împărtășesc nu pot să treacă neobservate. Să-i încurajăm împreună să și le ducă mai departe, deoarece ei sunt viitorul nostru, viitorul comunei.

Sperăm că veți descoperi între aceste pagini articole care să vă stârnească interesul și plăcerea lecturii.

Colectivul de redacție

Desen realizat de Dianu Alexandru Florin, clasa a V-a

A fost odată un om...

Și astăzi ne aducem aminte, cu drag și cu lacrimi de recunoștință în ochi, de „Doamna” învățătoare Floarea Voiculescu. Răsună și acum pașii mărunți, dar mășurați ai Doamnei, pe holurile școlii... Glasul liniștit, calm, trece printre filele îngălbenite de vreme, depănând povestea unui dascăl al vremurilor de odinioară – model pentru prezent.

Vreme de câteva decenii, dumneaei a îndrumat primii pași ai oamenilor din sat pe calea cunoașterii. Cum frumos se spune, le-a pus în mână, mai întâi tăblița și condeiul, apoi, în vremurile mai noi, stiloul și caietul. Oriunde te-ai opri în satul nostru, auzi și astăzi numai cuvinte de laudă la adresa doamnei învățătoare. Toată lumea o cunoștea. Cei mai bățâni, pentru că le-a fost doamnă. Cei mai tineri, din spusele părinților și bunicilor.

Ceea ce oamenii din satul nostru cunosc mai puțin, este că doamna Floarea Voiculescu a fost și o scriitoare plină de har și sensibilitate. În anul 1998 i-a apărut un volum de versuri intitulat *La porțile vremii*.

Trăind modest, fără să deranjeze pe nimeni, în căsuța ei ascunsă printre pomi, și-a încredințat gândurile cele mai frumoase prietenului său cel mai bun, caietul gros, cu filele îngălbenite.

Cu multă emoție i-am răsfoit filele, iar acum vreau să le fac tuturor cunoscute. Voi începe cu elevii mei, prin intermediul acestei reviste. Împreună, le vom face cunoscute mai departe...

În loc de biografie, consider mai potrivite chiar cuvintele doamnei învățătoare, pe care ni le-a dăruit în anul 1999, alături de volumul de poezii:

**„acum 88 de ani,
s-a născut într-un
SAT**

**Un omuleț...neînsemnat!
Dar...valul vremii...
și-al întâmplării,
l-a purtat peste tot locul:
În largul Câmpiei,
La munte și
Pe Țărmul Mării!
Și de peste oriunde,
-fără ca nimeni să știe-
cu sârg el a adunat
Flori mândre
să vi le puneți la pălărie!
(Oferind flori și
primind flori
sporim a inimii
COMORI**

**Prieteni dragi! Voi
OAMENI...
Și astăzi sunt cu voi
Ca la-nceput
cu ce mi-a mai rămas
din tot ce am avut!
Da!
Sunt o bunică
fără nepoți!
Și toți copiii lumii
TOȚI
sunt
adoptivii mei nepoți!
DORINȚA de a face cu
orice preț
ceva de folos pentru sat și
pentru oameni
încă nu-mi dă pace!**

Autori: prof. GABRIELA MIHALACHE, Școala Gimnazială N. Bălcescu
prof. inv. Preșcolar STELUȚA PĂUN, Grădinița Nr. 2 Călmățui

Împreună

”Împreună” este cuvântul de la care am pornit eu, înv. Mircea Mihăilă Constanța și clasa mea.

”Împreună” a însemnat, întâi, o cărticică cu coperti cartonate, învelite într-o pânză albă, simbol al purității sufletelor slabe care aveau să mi se încredințeze spre alinare și vindecare. O mână albă și una neagră, într-o strângere încheștată, au hotărât, în acordurile unei viori, într-un septembrie greu, să nu se despartă decât după ce vor reuși. Mărturie a multor lucruri bine făcute stau faptele care grăiesc într-un fel sau altul.

Întâi am hotărât să ne adunăm în clasă în jurul orei 7,30, ca să evătam întârzierea la ore. Eu am fost cea care am deschis prima ușa și tot eu am fost ultima când am închis clasa. A durat puțin, o lună, și elevii s-au obișnuit cu programul școlii. Dar în clasă era nevoie de ordine și liniște ca să putem descifra primele pagini al cărților. Și am făcut liniște și ordine învățând jocurile de rol: elvul de vorbă cu învățătorul, directorul, doctorul, vecinii, colegii, vânzătorul. În rolul principal, elevul trebuia să-și corecteze ținuta, să folosească un limbaj îngrijit și multe alte lucruri care-i vor folosi în viață. Aceste învățături sunt daruri prețioase pentru frații mai mici, dar, în aceeași măsură, aprind speranța pentru ”mai bine” și în sufletele celor care, de voie su de nevoie, au ocolit școala.

”Împreună” a însemnat orele de curs acordându-le toată atenția, temele rezolvate sau nerezolvate, manualele, rechizitele primite în dar, pâine împărțită frățește în recreație.

Acolo unde sufletul nu mai nădăjduia că va scoate din ceață ”Ursul păcălit de vulpe”, am apărut noi – colegi, frați, învățător, părinți. Împreună în pauze, acasă, în curtea școlii, stând de vorbă după orele de curs, am reușit să tipărim pagini cu cuvinte, propoziții, să identificăm imagini, sunete, litere, să scriem cele mai mari cuvinte de pe lume: mama și tata.

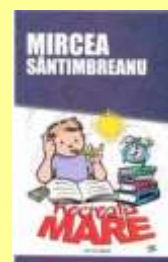
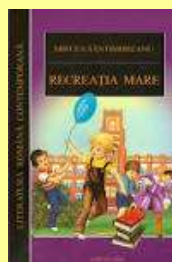
Așezați ca pentru o fotografie, am făcut călătorii imaginare pe harta țării despiciându-i hotarele, scormonind adâncul munților, colorându-i câmpiile cu galben și macii cu roșu la ora de desen.

Uneori am încercat mai mult, dar dacă n-am reușit, am hotărât să-i dăm fiecăruia să învețe după puterile lui, așa cum ne-a învățat bătrânul abecedar. Cât am reușit, își vor aminti sufletele și mințile acestor copii, când va trebui să dea și ei altora din puținul (învățătura lor). Multe lucruri frumoase am reușit împreună. Serbări pentru părinții care nu îndrăzneau nici în vis să-și vadă copiii spunând cântece, poezii, glume, pe scenele școlii. În cinstea ”Crăciunului cel bătrân” s-au cântat fumoasele colinde.

”Împreună” a însemnat Școala Gimnazială Nr. 6 Alexandria, unde mi-am petrecut o mare parte a carierei de dascăl. ”Împreună” înseamnă azi Școala Gimnazială Nicolae Bălcescu. ”Împreună” înseamnă elevi, învățători, profesor, diriginți, directori și părinți. Ei sunt puterea mâinii de care depinde numărul paginilor cărții pe care ne-am propus s-o scriem împreună.

INVITAȚIE LA LECTURĂ: *Recreația Mare de Mircea Sântimbreanu*

Recreația mare este cea mai așteptată pauză din programul unei zile lungi de școală. Unii elevi ies în curtea școlii să se recreeze, iar alții rămân să repete ce au învățat deja. Profesorii au și ei rosturile lor... Nu degeaba Mircea Sântimbreanu reunește cele 91 de întâmplări din lumea școlarilor într-o carte pe care o intitulează chiar așa, „Recreația mare”.

Volumul Recreația Mare a fost publicat de autor în 1965 și evocă perioada petrecută de acesta în mijlocul elevilor ca profesor de istorie. Din această perspectivă cartea pare să fie adresată atât elevilor cât și cadrelor didactice pentru că este și un minunat ghid pedagogic. Niciodată prezența sa, ca dascăl, nu este asociată cu teama, insulta sau agresivitatea. Ele sunt înlocuite cu morală unei întâmplări, cu tactul și diplomația dascălului care fac apel la respectul, bunul simț, la rațiunea celor mici, pe care jocul, naivitatea, prostul obicei îi poate distra de la bunele practici și faptele temeinice. Iar autorul este dintre cei care construiesc încrezători în ceea ce este bun în fiecare copil.

Este ajutat de multe ori și de context. Armele literare ale scriitorului în nobila cruciadă în numele educației sunt figurile de stil. Acestea fac din lectura scurtelor povestiri și un prilej de delectare estetică. Personificările – în care sunt antrenate atât obiecte neînsuflețite precum servieta, caietul sau vietăți – barza, câinele, papagalul, peștele îi slujesc de minune talentatului autor. Ironia este folosită cu maximă eficiență.

Convingerea lui Mircea Sântimbreanu că arta este cel mai bun camarad al educației și că ea poate răzbate cu mai mult succes decât orice discurs didacticist, dincolo de orice piedici vremelnice, direct spre inimile voastre, ale copiilor, este motorul care pune în mișcare această carte. Nu ne rămâne decât să vă invităm la lectură! Să râdeți în hohote, să rămâneți pe gânduri, să deveniți mai citiți și mai puternici!

Bibliografie: <http://www.cartiletinerilor.com/recreatia-mare-mircea-santimbreanu/>

Autor: Simion Bianca Ioana, clasa a V-a

TOAMNA ÎN LITERATURĂ

Toamna de Octavian Goga

Văl de brumă argintie
Mi-a împodobit grădina,
Firelor de lămâiță
Li se uscă rădăcina.

Peste creștet de dumbravă
Norii suri își poartă plumbul,
Cu podoaba zdrențuită
Tremură pe câmp porumbul.

Desen realizat de Simion Bianca, clasa a V-a

Desen realizat de Nițu Adina, clasa a V-a

Și cum de la miazănoapte
Vine vântul fără milă,
De pe vârful șurii noastre
Smulge-n zbor câte-o șindrilă.

De vifornița păgână
Se-ndoiesc nucii, bătrânii,
Plânge-un pui de ciocârlie
Sus pe cumpăna fântânii.

Îl ascult și simt subt gene
Cum o lacrimă învie:
Ni s-aseamnă povestea,
Pui golaș de ciocârlie.

La Medeleni– vol. I, Hotarul nestatornic (fragment) de Ionel Teodoreanu

De ce cădeau frunzele? Fiindcă venise toamna. Frunzele erau moarte? Nu. Frunzele cădeau și mureau jos pe pământ fiindcă venise toamna.

Toamna.

Frunzele cădeau sau vroiau să cadă? Dacă venise toamna! Ce să mai facă ele pe crengi! Când vine toamna, păsările pleacă și frunzele cad.

Dacă Dănuț ar fi fost o frunză pe creanga nukului, și-ar fi venit toamna — ce-ar fi făcut? Toate frunzele din jurul lui ar fi căzut, și el ar fi rămas din ce în ce mai singur — așa cum era acum. Da. și el s-ar fi aruncat de pe creangă și l-ar fi luat vântul, și l-ar fi amestecat cu celelalte frunze, și cine știe unde l-ar fi azvârlit și nimeni-nimeni n-ar mai fi știut de el.

Când ești trist de tot îți vine să dormi și să uiți.

Rapsodii de toamnă de G. Topârceanu

I

A trecut întâi o boare
Pe deasupra viilor,
Și-a furat de prin ponoare
Puful păpădiilor.

Cu acorduri lungi de liră
I-au răspuns fânețele.
Toate florile șoptiră,
Întorcându-și fețele.

Un salcâm privi spre munte
Mândru ca o flamură.
Solzii frunzelor mărunte
S-au zburlit pe-o ramură.

Mai târziu, o coțofană
Fără ocupație
A adus o veste-n goană
Și-a făcut senzație:

Cică-n munte, la povarnă,
Plopii și răsurile
Spun că vine-un vânt de iarnă
Răscolind pădurile.

Și-auzind din depărtare
Vocea lui tiranică,
Toți ciulinii pe cărare
Fug cuprinși de panică...

Zvonul prin livezi coboară.
Colo jos, pe mlaștină.
S-a-ntâlnit un pui de cioară
C-un bătlan de baștină

Și din treacăt îi aruncă
Altă veste stranie,
C-au pornit-o peste luncă
Frunzele-n bejanie!

II

Într-o clipă, alarmate,
Ies din șanțuri vrăbiile.
Papura pe lac se zbate
Legănându-și săbiile.

Un lăstun, în frac, apare
Sus pe-un vârf de trestie
Ca să ție-o cuvântare
În această chestie.

Dar broscii din răstoacă
Îl insultă-n pauze
Și din papură-l provoacă
Cu prelungi aplauze.

Lișițele-ncep să strige
Ca de mama focului.
Cocostârci, pe catalige,
Vin la fața locului.

Un țânțar, nervos și foarte
Slab de constituție,
În zadar vrea să ia parte
Și el la discuție.

Când deodată un erete,
Polițai din naștere,
Peste baltă și boschete
Vine-n recunoaștere

Cu poruncă de la centru
Contra vinovatului,
Ca să-l aresteze pentru
Siguranța statului...

De emoție, în surdină,
Sub un snop de bozie,
O pâstaie de sulcină
A făcut explozie.

III

Florile-n grădini s-agită.
Peste straturi, dalia,
Ca o doamnă din elită
Își îndreaptă talia.

Trei petunii subțirele,
Farmec dând regretelor,
Stau de vorbă între ele:
„Ce ne facem, fetelor?”

Floarea-soarelui, bătrână,
De pe-acum se sperie
C-au să-i cadă în țărână
Dinții, de mizerie.

Și cu galbena ei zdreanță
Stă-n lumina matură,
Ca un talger de balanță
Aplecat pe-o latură...

Între gâze, fără frică
Se re-ncep idilele.
Doar o gărgăriță mică,
Blestemându-și zilele,

Necăjită cere sfatul
Unei molii tinere,
Că i-a dispărut bărbatul
În costum de ginere.

Împrejur îi cântă-n șagă
Greierii din flaute.
„Uf, ce lume, soro dragă!”
Unde să-l mai caute?

L-a găsit sub trei grăunțe
Mort de inaniție.
Și-acum pleacă să anunțe
Cazul la poliție.

IV

Buruienile-ngrozite
De-așa timpuri protivnice
Se vorbiră pe șoptite
Să se facă schivnice.

Și cum știe-o rugăciune
Doamna măsălarită,
Tot soborul îi propune
S-o aleagă stariță.

Numai colo sus, prin vie,
Rumenele lobode
Vor de-acuma-n văduvie
Să trăiască slobode.

Vezi! de-aceea mătrăguna
A-nvățat un brusture
Să le spună-n față una
Care să le usture!

Jos, pe-un vârf de campanulă
Pururea-n vibrație,
Și-a oprit o libelulă
Zborul plin de grație.

Mic, cu solzi ca de balaur,
Trupu-i fin se clatină,
Giuvaer de smalt și aur
Cu sclipiri de platină.

Frunza (fragment)
de Emil Gârleanu

Și trecu mult până ce, odată, vântul de toamnă începu să bată. Zilele erau mai răcoroase, nopțile mai reci; cerul arareori curat. Puternic sufla vântul tomnatic! Apusurile erau ca sângele și parcă înroșeau și pământul. Frunza își simți puterile slăbite; cu greu putea să ție piept vântului, care o clătina în toate părțile; câteva tovarășe, smulse, fluturară prin aer, apoi fuseseră duse departe.

Pasărea îi venea mai rar, nu mai cânta, și asta o mângâia cumplit.

Frunza tânjea, se îngălbenea; celelalte, de pe același copac, parcă se îngălbeniseră și mai repede. Începuseră să cadă. Frunza auzea mereu, de acolo, din vârf, foșnetul cobitor al tovarășelor ce o părăseau, strecurându-se ușor, ca o șoaptă, ca o rugăciune, așternându-se jos, într-un lăvicer, pe deasupra căruia vântul alerga grăbit.

Desen realizat de Petrică Nicoleta, clasa a V-a

De dimineață până seara, și noaptea, frunzele cădeau întruna. Unele mai repezi, altele mai domoale, legănându-se în aer ca o aripă de fluture, aninându-se de ramuri ca cerând ajutor; numai într-un târziu, dându-se învinse, cădeau, îngropându-se între celelalte.

Într-o dimineață se sperie. În tot copacul rămăsese numai ea! Ramurile goale se loveau unele de altele, tremurând ca de frig. Deasupra, cerul cu nori greoi ca de bumbac; în largul lui, stoluri întregi de păsări plecau în șir; atunci băgă de seamă că și cuiburile rândunelelor rămăseseră goale.

TOAMNA ÎN SUFLETUL COPIILOR

Colaj realizat de Țăpurică Andreea Georgiana, clasa a V-a

Toamna în cămara bunicii

Toamna este anotimpul meu preferat, deoarece bunicii mele îi place să pregătească, încă de pe la sfârșitul verii, multe sortimente de dulceață, zacuscă, murături etc. Pentru murături și dulceață sau compot, ea cumpără legume sau fructe alese „pe sprânceană”.

Acest anotimp este unul special, deoarece totul reprezintă un adevărat ritual în pregătirea bunătăților ce urmează a fi puse pe rafturile din pivniță.

Bunica este cea mai mare artistă în domeniul culinar pentru sezonul rece. Ea are un stil aparte în prepararea bunătăților din borcanele de pe rafturi. Deoarece , pe lângă ingredientele alese pune și mult, mult suflet.

Toți membrii familiei mele o ajută: unii îi aduc ingredientele, alții îi aduc condimentele, într-un cuvânt fiecare o ajută cu ce poate, numai pentru a gusta o singură linguriță din dulceața ei magică.

Bunicii mele o să-i fiu mereu recunoscătoare pentru că mi-a oferit o copilărie minunată: mi-a dat ocazia să mă strecur în cămară și să „fur” ori de câte ori mi se făcea poftă de ceva dulce, câte un borcan de dulceață din cea bună de căpșuni, fără ca ea să se supere pe mine. Ea mi-a „îndulcit” primii ani ai copilăriei .

O să pot oare vreodată, să-i pot oferi și eu ceea ce mi-a făcut copilăria atât de fericită?

Autori: Filip Sabina Ionela și Țoghie Andreea, clasa a VIII-a

TOAMNA RUGINIE

În locul zilelor lungi și toride și a nopților scurte și sufocante, au venit zilele scurte de toamnă și nopțile lungi și reci.

Sunetul cristalin al clopoțelului anunță începerea unui nou an școlar și ne amintește de venirea anotimpului ruginiu. Soarele și-a pierdut din strălucire și căldură, iar cântecul păsărelelor și zumzetul albinelor a fost înlocuit de forfota oamenilor și uruitul tractoarelor pe ogoare.

În livezi, crengile arcuite sub povara roadelor așteaptă culegătorii, iar pajiștile verzi și înflorite de odinioară au făcut loc unui așternut de foi ruginii și uscate, ce trosnesc sub greutatea pașilor noștri.

Singurele care dau puțină viață și culoare peisajului sunt crizantemele. Cu petalele lor în culori felurite și mirosul suav, sunt o încântare pentru orice privire, oricât ar fi de pretențioasă.

În aer plutește un miros îmbietor de felurite conserve preparate cu grijă și pricepere de gospodine pentru a umple cămara cu provizii pentru iarnă. Vălul argintiu de brumă s-a așternut ca un covor frumos ticluit de un meșter priceput. Păsările călătoare au plecat, lăsând în urma lor cuiburile goale. Frumusețea naturii este împletită cu ușoare urme de tristețe și melancolie.

Toamna este anotimpul meu preferat, deoarece în prima lună a acestui anotimp am văzut lumina zilei și acum se văd roadele tuturor oamenilor care au muncit un an întreg.

Autor: Simion Teodor Alexandru, clasa a VIII-a

Pe alee

Toamna ploioasă a sosit
Sub copaci începe o ploaie de frunze moarte
Pe alee se așază un covor auriu de frunze
La într-o răcoare
Soarele cu razele lui
duminează aleea
Cămeru în strâng grămezile de frunze
În fața porții
Lepuși năzdrărași se împănă
Păsări își pregătesc ogoarele
Pentru o bună recoltă
Toamna este foarte bogată

Autor: Iana Bogdan, clasa a V-a

Toamna
Toamna, toamna
În adâncii pădurei
Frunze de aur și roșu
Se potrivește și se potrivește
Căci în toamnă totul este nou.

Toamna, toamna
Sunt frunze de aur
Căci toamna este
În toamnă totul este nou
Căci în toamnă totul este nou.

Autor: Nițu Adina, clasa a V-a

ZÂNA TOAMNĂ

Toamna cea ruginie
S-a așternut pe câmpie
A venit cu ploi amare
Și un strop de întristare.

Păsările le-a gonit,
Florile le-a veștejit
Și ea a lăsat în cale
Doar amar și întristare.

Deși n-a venit de mult,
Noi de ea ne-am cam temut
Satul l-a întunecat
Și supărat l-a lăsat.

TOAMNA

Cad frunzele pe pământ,
Totul e purtat de vânt,
Cerul este înnorat

Și ne-ncetat a plouat,
Păsărelele-au plecat,
Pomii singuri i-au lăsat.

Noi însă, le ducem lipsa
Și mereu le vom visa
Cum zburau pe cer încet
Și pluteau așa discret

Când cântau așa sfios,
Totul părea luminos
Veselie, bucurie,

Totul era armonie.

Dar acum, toamna a venit
Tot în jur s-a veștejit,
Florile s-au ofilit,
Totul era amorțit.

Poezii de Enuș Irina, clasa a VI- a

PEISAJ DE TOAMNĂ

În răcoarea dimineții, pădurea pare de aramă, poleită de razele timide ale soarelui.

Toamna târzie își îngrămădește norii negri și mișcători deasupra muntelui. Pe pământul amorțit cad miresme stinse și frunze veștejite. Copacii și-au pierdut podoaba, iar frunzișul ruginiu este așezat în tot codrul, ca un covor foșnitor. Fiecare frunză îmi șoptește fericire.

Vântul adie ușor prin livezi împrăștiind arome dulci și amărui. Se simte parfumul îmbietor al fructelor coapte.

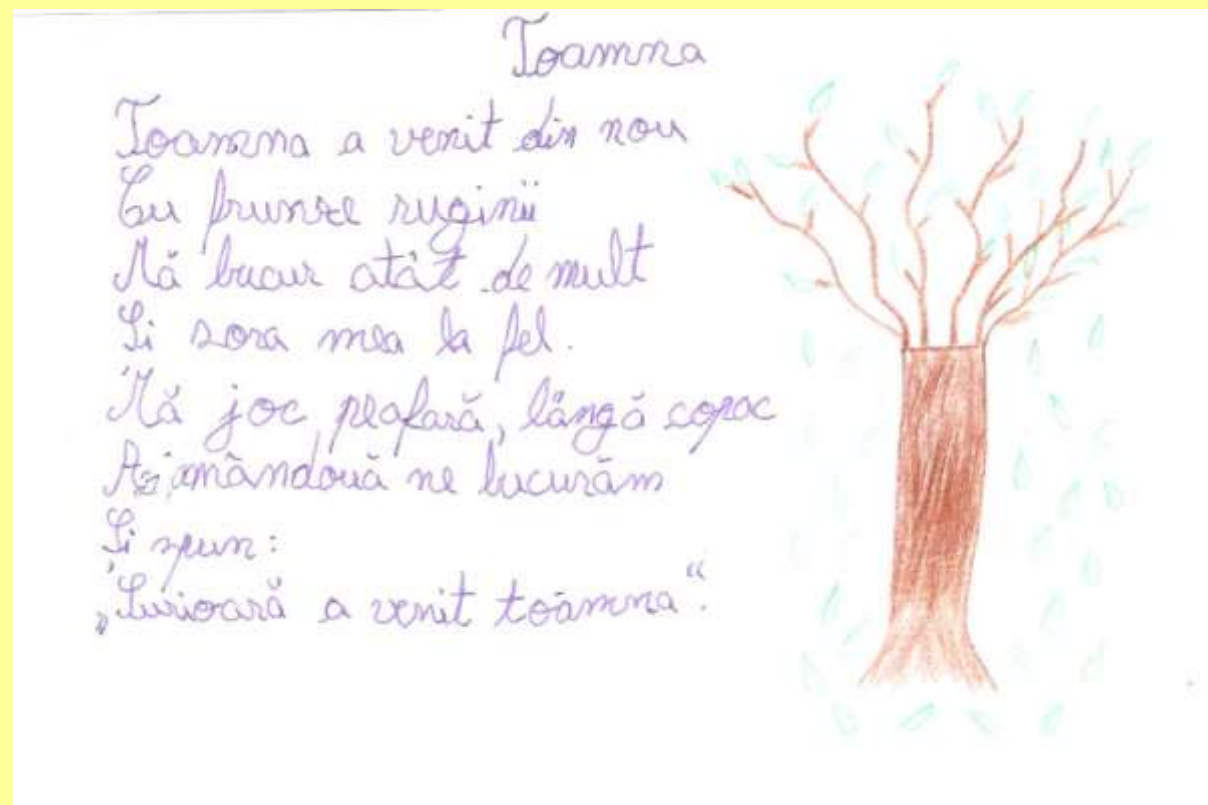
Linistea este întreruptă de sunetul cristalin al râului, în care se adapă căprioarelele cu blana mătăsoasă și boticul umed. În curând nu se va mai auzi niciun zgomot, nici zumzetul insectelor, nici trilurile încântătoare ale păsărelelor.

Câmpiile și grădinile se usucă, lăsând în urmă poveri grele ce vor umple hambarele și cămărilor.

Bruma argintie a împodobit grădina. Vin nopțile răcoroase, iar frigul se lasă ușor.

Toamna se sfârșeste pe nesimțite, ascunzând tainice mistere.

Autor: Mircea Maria Gabriela, clasa a VII-a, fostă elevă a școlii

Autor: Petrică Nicoleta, clasa a V-a

SFINȚII LUNII NOIEMBRIE

Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil

În fiecare an, pe data de 8 noiembrie, Biserica cinstește Soborul Sfinților Mihail și Gavriil și a tuturor Puterilor cerești a celor fără de trupuri. Deci, pe 8 noiembrie nu îi prăznuim doar pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, ci pe toate cetele îngeresci care nu s-au despărțit de Dumnezeu.

Lumea îngerească a fost creată de Dumnezeu din nimic, nu din ceva preexistent și nici din ființa Sa. Referatul biblic despre creație nu vorbește în mod precis despre crearea îngerilor. Sfinții Părinți afirmă că la creație nu se vorbește explicit despre îngeri din două motive: evreii, înclinați spre idolatrie, ar fi căzut ușor în rătăcirea idolatră a popoarelor vecine și ca în cartea Facerii se urmărește numai înfățișarea începutului lumii văzute.

În ceea ce privește ierarhia îngerească, Dionisie Areopagitul vede cetele îngeresci în număr de nouă, așezate în câte trei grupuri suprapuse: Serafimi, Heruvimi, Scaune; Domnii, Puteri, Stăpânii; Începătorii, Arhangheli, Îngeri. Biserica și-a dat consimțământul asupra acestei ierarhii prin introducerea ei în pictura bisericească.

Pentru ca îngerii sunt netrupești, la ei nu se poate vorbi de sex și nici de o transplantare a speciei (Fac 6,2), deci, ei nu se căsătoresc, nu se înmulțesc (Matei 22,30) și nici nu mor (Luca 20, 35-36). Îngerii își transmit unii altora propriile lor gânduri și hotărâri fără să rostească cuvinte. Însă, pentru îndeplinirea slujbei lor, pot lua înfățișare omenească (II Reg 6,17), pot să vorbească, să mănânce, să apară îmbrăcați și uneori purtând aripi (Fac. 32,25; Luca 24, 4; Matei 28,3; Apoc 14,6).

Lucrarea principală a îngerilor este aceea de a-l întări și susține pe om în a transfigura lumea.

Sfântul Arhanghel Mihail

În limba ebraică, numele său înseamnă "Cine este ca Dumnezeu?". El este cel care "strigă": "Să luăm aminte, noi, care suntem făpturi, ce a pățit Lucifer, cel care era cu noi: cel ce era lumina, acum întuneric s-a făcut. Că cine este ca Dumnezeu?", și așa s-a întocmit soborul, adică adunarea și unirea tuturor îngerilor. Pe seama sa se pune și călăuzirea lui Lot și a familiei acestuia la ieșirea din Sodoma, precum și protecția specială a poporului lui Israel. Îi scoate din cuptor pe cei trei tineri din Babilon, îl sprijină în lupta pe Ghedeon, îl muștra pe vrăjitorul Valaam și îl eliberează din închisoare pe Sfântul Apostol Petru. Conform Scripturii, toți morții vor ieși din morminte la glasul trâmbiței Sfântului Arhanghel Mihail.

În iconografie, Arhanghelul Mihail este reprezentat purtând în mână o sabie de foc, semn că el pedepsește păcatul. Sfântul Arhanghel Mihail este pomenit în cărțile Vechiului Testament ca fiind prezent mai

ales acolo unde Dumnezeu pedepsește nedreptatea. Din acest motiv Arhanghelul Mihail se arată a fi un înger al dreptății Dumnezeiești.

Sfântul Arhanghel Gavriil

În limba ebraică, Gavriil înseamnă "bărbat-Dumnezeu". Numele său conține concentrat vestea că Dumnezeu Se va face bărbat, că va asuma firea omenească. Vestește Sfintilor Părinți Ioachim și Ana nașterea Maicii Domnului, îi descoperă lui Zaharia nașterea Înaintemergătorului. Păstorilor le arată că li S-a născut Prunc, pe Iosif, logodnicul Mariei, îl întărește ca să nu se îndoiască de nimic, călăuzește Sfânta Familie în Egipt și aduce femeilor mironosițe vestea Învierii Domnului.

Arhanghelul Gavriil este reprezentat în iconografia ortodoxă purtând în mână o floare de crin alb, ca simbol al bucuriei și binecuvântării. Arhanghelul Gavriil este îngerul bunătații și milostivirii lui Dumnezeu.

SFÂNTUL ANDREI - APOSTOLUL ROMÂNILOR

Sfintele Evanghelii pomenesc de el mai întâi în calitate de ucenic al Sfântului Ioan Botezatorul, apoi al Mântuitorului, fiind primul chemat dintre cei 12, al doilea fiind Petru, fratele lui (Ioan 1, 36-41). Ei erau fii ai pescarului Ionă, din Betsaida Galileii și au avut aceeași îndeletnicire ca și tatăl lor. Din clipa în care Iisus le-a zis „veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni!” (Matei 4, 18; Marcu 1, 16), Andrei și Petru nu s-au mai despărțit de El.

Părinții și scriitorii bisericești, chiar dacă nu ne dau foarte multe amănunte cu privire la misiunea Apostolului Andrei, consemnează câteva date deosebit de utile pentru edificarea noastră. Astfel, Origen († 254) scrie: „Când Sfinții Apostoli ai Mântuitorului s-au răspândit în toată lumea, Toma, după cum spune Tradiția, a primit (prin tragere la sorți) Partia, iar Andrei Scytia...”. Același lucru îl consemnează, un secol mai târziu celebrul episcop și istoric Eusebiu de Cezareea († 340). Numele de „Scytia” este cunoscut în două ipostaze: „Maior” (nordul Mării Negre) și „Minor” – vestul Mării Negre, adică Dobrogea de azi. Izvoarele istorice se întregesc, din fericire, unele pe altele. Astfel, una dintre variantele Sinaxarului Bisericii Constantinopolitane notează: „Lui Andrei, celui întâi chemat, i-au căzut la sorți Bithinia, părțile Pontului Euxin (Marea Neagră)... și regiunile care se întind până la Dunăre...”

Dintre izvoarele românești amintim unul care ni se pare cel mai semnificativ. Este vorba de consemnarea din *Proloagele* tipărite de mitropolitul Dosoftei al Moldovei († 1693): „Apostolului Andrei i-a revenit Bitinia și Marea Neagră... Țarigradul, Tracia și Macedonia și sosind la Dunăre, ce-i zic Dobrogea și altele ce sunt pe Dunăre, Tesalia și acestea toate le-a umblat...”

Partea ultimă a misiunii o face în provincia Ahaia (Grecia). Istoricul bizantin din secolul al XIV-lea, Nichifor Calist, notează că Apostolul Andrei a ajuns în cetatea Patras, aproape de golful Lepanto, unde a fost martirizat pe o cruce în forma de X, care până astăzi se numește „crucea Sfântului Andrei”. Sfintele lui Moaște au stat o vreme la Patras, apoi (din sec. al IV-lea, pe vremea lui Constantiu) la Constantinopol, la Roma (duse aici de cruciați), iar din anul 1964 se pastrează în catedrala mitropolitană din Corint (Grecia de sud).

Amintirea prediciei Sfântului Andrei se păstrează la noi mai ales în părțile Dobrogei, prin toponimii, diferite povestiri, colinde și alte creații folclorice. După mărturia unor preoți locali, bătrânii vorbesc și astăzi de trecerea lui Andrei cu toiagul în mână prin Dobrogea...

Tradiția dobrogeană pomenește în special de două toponimii: peștera și pârâișul Sfântului Andrei. De fapt, se vorbește de două peșteri: prima, mai mică, în care va fi sălășluit Apostolul, a doua, mai mare, ce s-a făcut mai târziu, după ce s-au înmulțit creștinii. Astăzi, peștera se găsește în același loc (vechiul sat Guzun, azi comuna Ioan Corvin, la aprox. 4 km de șoseaua turistică Constanța-Ostrov), reconstituită, desigur.

Folclorul dobrogean (și nu numai) este presărat cu multe elemente interesante care amintesc de Apostolul Andrei, ca ramurile de măr, vișin sau cires, puse într-un vas cu apă, ținute pâna la Anul Nou, considerate aducătoare de noroc, obiceiul punerii grâului la încolțit etc.

Este interesantă, de asemenea, poezia lui Vasile Alexandri, *Noaptea Sfântului Andrei*, care s-a inspirat din legendele care îl consideră pe apostol ca protector al oamenilor împotriva lupilor, strigoilor și altor duhuri rele: „Zgomot trist în câmp răsună / Vin strigoii, se adună / Părăsind a lor sicrii / Voi creștinilor popoare / Faceți cruci mântuitoare / Căci e noapte îngrozitoare / Noaptea Sfântului Andrei... Astfel, o legenda spune ca Sf. Andrei se lupta cu vânturile reci care aduceau zăpada, cu fiarele sălbatice și în special cu lupii, străbătând cu greu pădurile și hățișurile ce se întindeau atunci pe o bună parte din țara noastră și erau culcușurile unor astfel de fiare. Tradiția spune că „ajungând pâna în partile Dobrogei de azi, lumea era foarte tulburată de haitele de lupi ce mișunau în tufișurile de lângă Dunăre și Bărăganul nostru. Și Apostolul având darul vindecărilor și mai ales al minunilor, a vindecat rănile multora și prin rugăciuni lega gura lupilor, apărând pe oameni și vitele lor și toți îl aveau de sfânt și de mare ocrotitor”.

Cinstirea Apostolului Andrei se vede la noi și prin răspândirea foarte largă a numelui său, foarte frumos și semnificativ (*anir-andros* = *bărbat*).

Toate aceste mărturii, și altele nepomenite, din economie de timp, ne întăresc încrederea că Sfântul Andrei, întâiul chemat apostol, a călcat cu picioarele-i sfințite și o bucățică a pamântului nostru românesc. De aceea, ne bucurăm că părinții ierarhi ai Bisericii Române l-au recunoscut oficial ocrotitor al României, i-au desemnat zi de pomenire însemnată cu roșu, dându-ne, astfel, prilej sărbătoresc să-i rostim troparul: „Ca cel decât apostolii mai întâi chemat, și vrehovnicului frate adevărat, Stăpânului tuturor Andreie roagă-te, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă”. Amin.

Rubrică realizată de preot Mihalache Adrian, Parohia Nicolae Bălcescu, com. Călmățui, jud. Teleorman

SĂ NE CUNOAȘTEM ȚARA – POPASURI LA LOCURI SFINTE MĂNĂSTIRI DIN JUDEȚUL TELEORMAN

Mănăstirea Adamești - piatra de temelie a fost pusă în anul 1991 de PS Calinic Argatu, episcop al Argeșului (și al Teleormanului, până în 1996). Mănăstirea Adămești a fost mănăstire de maici până în anul 1996, când este închisă. În anul 2002, cu binecuvântarea PS Galaction, este redeschisă și devine mănăstire de călugari. Starețul Mănăstirii Adămești este ieromonahul Fanurie Beldiman, venit aici de la Mănăstirea Sf. Pantelimon - Silistea Gumești.

- ✓ 5 viețuitori, viața de obște
- ✓ Hram: Nasterea Maicii Domnului, Sfantul Ioan Rusul (paraclisul)
- ✓ Acces: langa loc. Nanov (NV), pe DN 6/E70 Alexandria (6 km), Rosiorii de Vede (26 km);
- ✓ Stareț: ierom. Fanurie Beldiman;
- ✓ Moaște: o raclă cu părticele din moaștele mai multor cuvioși și mucenici
- ✓ Adresa: sat Adămești, com. Nanov, 147215, jud. Teleorman.

Mănăstirea Brânceni a fost înființată în anul 1998. Mănăstirea Branceni este situată în apropierea bisericii din centrul comunei Branceni. Au fost finalizate lucrările la un corp de chilii, trapeza și biserica cu hramul Nasterea Sfantul Ioan Botezatorul. Mănăstirea este înconjurată de un zid înalt, având la intrare o frumoasă clopotniță.

- ✓ 2 viețuitoare, viața de obște
- ✓ Hram: Nasterea Sfantului Ioan Botezatorul
- ✓ Acces: DN 51 Alexandria (12 km)-Zimnicea (27 km), în centrul com. Branceni
- ✓ Stareța: monahia Teodora Doca;
- ✓ Adresa: com. Branceni, 147035, jud. Teleorman.

Mănăstirea Crângu a fost înființată cu binecuvântarea PS Galaction al Alexandriei și Teleormanului, în anul 2001. Până în anul 2006 a funcționat ca mănăstire de maici. De la 1 aprilie 2006 devine mănăstire de călugari. Biserica mare a mănăstirii se află în construcție. Slujbele se desfășoară în Paraclisul Sf. Cuv. Mc. Galaction.

- ✓ 5 viețuitori, viața de obște
- ✓ Hram: Sfantul Cuvios Mucenic Galaction (hramul mănăstirii și al paraclisului)
- ✓ Acces: este situată pe DN 52 Alexandria (28 km)-Turnu Magurele (17 km), langa loc. Crangu;
- ✓ Stareț: Protosinghel Calinic
- ✓ Adresa: com. Crangu, 147100, jud. Teleorman.

Mănăstirea Pantocrator – Drăgănești-Vlașca a luat ființă în anul 1998, într-un vechi conac ce a aparținut în perioada interbelică mosierului Anghel Capra (înrudit cu familia filosofului Constantin Noica). Biserica cu hramul Sf. Treime este în construcție. În prezent se lucrează la pictura paraclisului cu hramul Sf. Ciprian și Iustina, o îmbinare între pictura bizantină și pictura românească a sec. XV-XVI.

Așezarea monahală proaspăt înființată respiră aer curat de pădure, cu iz de sfințenie și bucurie din bucuria Învierii Domnului. Paraclisul, sfințit nu de mult, e ocrotit de cea mai venerată dintre femeile vestitoare ale mării minuni a creștinătății, de Sfânta Maria Magdalena.

- ✓ Mănăstire de călugări, viața de obște

- ✓ Hram: Sfanta Treime (hramul mănăstirii și al viitoare biserici), Sfinții Ciprian și Iustina (paraclisul)
- ✓ Acces: din centrul comunei Drăgănești-Vlașca, localitate situată pe DN 6 București (60 km)-Alexandria (27 km), 2 km N, pe DJ 503, spre Videle;
- ✓ Stareț: Protosinghelul Sebastian Serdaru
- ✓ Adresa: com. Drăgănești-Vlașca, 147135, jud. Teleorman.

Mănăstirea Năsturelu este cea mai sudică mănăstire din țară. A fost întemeiată în anul 2002, cu binecuvântarea PS Galaction, episcopul Alexandriei și Teleormanului, pe moșiile vestitei familii boierești Udriște Năsturel. Până în prezent, pe lângă un paraclis închinat Sf. Parascheva, s-au amenajat un corp de chilii și o anexa gospodărească. Biserica cu hramul Sf. Nicolae este în construcție.

- ✓ 5 viețuitoare, viața de obște
- ✓ Hram: Sfantul Ierarh Nicolae, Sfânta Cuvioasă Parascheva
- ✓ Acces: DN 5C Zimnicea-Giurgiu. Din com. Năsturelu, comună situată la 8,5 km V de Zimnicea, drum pietruit spre S, 1,5 km
- ✓ Stareța: monahia Atanasia Ciorbagiu;
- ✓ Adresa: com. Nasturelu, 147220, jud. Teleorman.

Mănăstirea Plăviceni cunoscută și sub denumirea de Mănăstirea Alunișul, este o mănăstire de călugări cu hramul Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, important monument arhitectonic din Țara Românească a epocii lui Matei Basarab, astăzi aflat în faza de reconstrucție. Ansamblul este compus din biserică, un impunător turn-clopotniță, Stăreție, 2 rânduri de chilii și ziduri înalte de apărare. Zidirea mănăstirii Plavicieni s-a încheiat pe data de 2 mai 1648, cu cheltuiala lui Dragomir Dobromirescul, fiul lui Dobromir, marele ban al Craiovei, și al Elinei, fiica lui Radu, clucerul din Brâncoveni, ruda apropiată a domnitorului Matei Basarab. Printre egumenii de seamă ai mănăstirii Plavicieni se număra și Ieremia Cacavela, dascăl al domnitorului enciclopedist Dimitrie Cantemir. Mănăstirea Plavicieni va fi afectată de cutremurul din anul 1802 și desființată peste câțiva ani. În anul 1820, va deveni metoc (ca biserica de mir însă) al Bisericii Krețulescu din București. În anul 2002 se stabilesc aici primii călugari.

- ✓ 10 viețuitori, viața de obște
- ✓ Hram: Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil
- ✓ Acces: din satul Dudu, situat pe DJ 546 Turnu Măgurele (33 km NV)- Drăgănești-Olt (30 km S), drum neasfaltat spre V 3 km, prin lunca inundabilă a Oltului
- ✓ Stareț: protos. Teoctist Moldovanu
- ✓ Adresa: sat Dudu, com. Plopii Slăvitești, 147259, jud. Teleorman.

Mănăstirea Sfânta Ecaterina – Tătăraștii de Sus a luat ființă cu binecuvântarea ierarhului locului, PS Galaction, în anul 2009, lângă ruinele unui complex fortificat, format din casele vechii familii boierești Bălăceanu, și o biserică de la 1798. Zidurile incintei au o înălțime de peste 7 m, având turnuri circulare la fiecare dintre colțuri.

- ✓ 3 viețuitoare, viața de obște
- ✓ Hram: Sfânta Ecaterina
- ✓ Acces: în centrul com. Tătăraștii de Sus de pe DJ 504 Alexandria (53 km)- Costești (37 km);
- ✓ Administrator: ierom. Serafim Dobrin;
- ✓ Adresa: com. Tătăraștii de Sus, 147400, jud. Teleorman.

Mănăstirea Sfântul Fanurie se află situată între comunele Siliștea-Gumești (5 km) - locul de naștere al marelui scriitor Marin Preda - și Balaci (vechi centru de cnezat românesc). Din anul 2001, cu binecuvântarea PS Galaction, episcopul Alexandriei și Teleormanului, ia ființă schitul cu hramul Sf. Fanurie, aparținând de Mănăstirea Sf. Pantelimon Siliștea-Gumești. În septembrie 2007, schitul este ridicat la rangul de mănăstire. Sfântul Mucenic Fanurie este prăznuit la data de 27 august.

- ✓ 5 viețuitori, viața de obște
- ✓ Hram: Sfantul Fanurie, Sfintii imparati Constantin și Elena (biserica din lemn)
- ✓ Acces: din com. Balaci (localitate situata pe DN 65A, la 30 km N de Rosiori, 70 km S de Pitesti), DJ 703 spre E, Silistea-Gumesti, 5 km până la Mănăstirea Sf. Pantelimon; apoi, 1,5 km, DL asfaltat, spre N)
- ✓ Stareț: ierom. Benedict Mihalcea
- ✓ Cazare: 40 locuri
- ✓ Adresa: com. Silistea-Gumesti, 147350, jud. Teleorman.

Mănăstirea Sfântul Mare Mucenic Gheorghe a luat ființă în luna aprilie 2004, când s-a hotărât ca acest așezământ să fie zidit în extravilanul comunei Țigănești, la aproximativ 1,5 kilometri de șoseaua națională Alexandria - Zimnicea și să aiba, după dorința ctitorilor, regim alimentar fără carne. În octombrie 2008, PS Galaction târnosește paraclisul mănăstirii cu hramul Buna Vestire. În prezent se lucrează la pictura bisericii mari a mănăstirii, închinată Sf. Gheorghe.

- ✓ 1 vietuitor, obște în formare
- ✓ Hram: Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Buna Vestire (paraclisul)
- ✓ Acces: din com. Țigănești, situată pe DN 51 Alexandria (10 km)- Zimnicea (29 km), DL neasfaltat spre V aprox. 1,5 km
- ✓ Stareț: ieroschim. Prodromos Bele;
- ✓ Adresa: com. Țigănești, 147420, jud. Teleorman.

Mănăstirea Sfântul Pantelimon se află în județul Teleorman, com. Siliștea Gumești, situată la aprox. 30 km de orașul Roșiorii de Vede. A fost ridicată cu binecuvantarea PS Galaction al Alexandriei și Teleormanului. Mănăstirea funcționează în clădirile unei unități militare dezafectate. De Mănăstirea Sf. Pantelimon, Siliștea-Gumești este legat fenomenul cunoscut în întreaga zona sub numele de "jalea icoanelor", unii monahi de aici susținând că pe parcursul anului 2004 zeci de sfinți din icoane au plâns.

- ✓ 15 viețuitori, viața de obște
- ✓ Hram: Sfantul Pantelimon (hramul bisericii în constructie), Sfantul Ioan Gura de Aur (paraclisul)
- ✓ Acces: din com. Balaci (loc. situata pe DN 65A, la 30 km N de Rosiori, 70 km S de Pitesti), DJ 703 spre Silistea-Gumesti, spre E, 5 km
- ✓ Stareț: protos. Antonie Liță
- ✓ Cazare: 100 locuri
- ✓ Adresa: com. Siliștea-Gumești, 147350, jud. Teleorman.

BIBLIOGRAFIE: <http://www.crestinortodox.ro/manastiri/Teleorman/>

Autor: CERNICA GEORGE ALEXANDRU VALENTIN, clasa a V-a și profesor MIHALACHE GABRIELA, Școala Gimnazială N. Bălcescu

Vaza din flori și frunze presate

Materiale necesare: flori și frunze presate, foaie de bloc format mic, aracet, foarfece.

Operații : tăiere (dacă este cazul), aplicare, lipire.

Etapele de lucru:

- Se stabilește modelul care se dorește să se realizeze;
- Frunzele sau florile se taie cu foarfeca pentru a li se da forma dorită;

Florile și frunzele presate se aplică cu aracet pe foaia de bloc

Educatoare: PURCEL EVELINA, Grădinița Nr. 1 Nicolae Bălcescu

Autor: Iana Bogdan, clasa a V-a

AMUZAȚI-VĂ CU NOI

Ghicitori despre toamna

Țăruș galben ascuțit
În pământ șade înfipt.
Un iepuraș l-a găsit
Și pe loc la ronțait.
Cine este? L-ați ghicit?

(Morcovul)

Într-o cușcă mulți căței,
Toți sunt albi și rotofei –
Mama-i pune la mujdei!
Eu sunt sigur că nu vrei
Fripturica fără ei.

(Usturoiul)

Șade mândra-ntr-un picior,
Lăudându-se oricui -
Că ea poartă-n al ei spate
ămăși albe și verzui!
Și la mese-mpărătești,
Tot pe mîndra o găsești.

(Varza)

Iarba o ofilește,
Vântul îl pornește,
Frunza veștejește,
Ploaia o pornește.

(Toamna)

Aurie și zemoasă
Tare-i dulce și gustoasă
Din livadă e culeasă.

(Para)

Cu bobite aurii
Cu bobite rubinii
Tare-s buni și aromați
Și-n must dulce
transformați.

(Strugurele)

Rubrică realizată de prof. Mihalache Gabriela - Șc. Gimnazială Nicolae Bălcescu

COLECTIVUL DE REDACTIE

Coordonator: Prof. Mihalache Gabriela

Redactor șef: Simion Teodor Alexandru, clasa a V-a

Redactori: Călin Alexandru, clasa a V-a, Dincă Amalia, clasa a V-a, Enuș Irina Nicoleta, clasa a VI-a, Nițu Adina Valentina, clasa a V-a, Simion Bianca Ioana, clasa a V-a, Țăpurică Andreea, clasa a V-a

Tehnoredactare: Cernica George Alexandru Valentin, clasa a V-a și prof. Mihalache Gabriela

Colaboratori: cadrele didactice și elevii Școlii Gimnaziale N. Bălcescu

Desen de Enuș Irina Nicoleta, clasa a VI-a

Vă mulțumim că ați răsfoit paginile revistei noastre!

Revistă electronică trimestrială a Școlii Gimnaziale N. Bălcescu, com. Călmățui, jud. Teleorman

e-mail: gaby_myhalache26@yahoo.com , scoala_nbalcescu@yahoo.com

web: <http://scoli.didactic.ro/scoala-cu-clasele-iviii-nicolae-balcescu>